

סגולה נפלאה לגוף ולנפש

בראשית תמן

סגולה נפלאה לאדם לתקן עצמו נפשו ורוחו ונשמתו, והיא חזונו מהאור המופלא האר"י ז"ל לומר בכל יום ויום אחר התפלה תיקון מ"ח מתיקוני הזוהר הקדוש, והוא מסוגל להוציא יקר מזולל, ולתקן עון פגע הברית, וכל האמורו זוכה לכמה דברים נפלאים ומעילים לגוף ולנפש.

בראשית תמן תרי תמן שבת, כגונא דא בראשית בר"א שיי"ת, ואנון תרין שבתות. עליהו אתמר: "וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת" וגו', תרין זמנין אדפר הקא שבת לקבל שכונתא עלאה ונתתא לדרתם מאי לדרתם? אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת. ברית עולם דא צדיק דשרין תרויהו עליה. חד לאמלאה ליה, וחד לאתמליא מיניה, בני ישראל אינון תרין בלין נצח והוד בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעיתא תלת שביעי שביעי אלין תלת אבהן ענג שבת, "וְנָהָר יֵצֵא מֵעֶדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֵּן". ונהר, אית נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר: "עין לא דאתה אלהים זולתך". האי נהר איהו וי"ו דנפיק מעדן עלאה, דאיהו אל"ף ואעבר בין אבא ואימא ואזיל חמש מאות שנה ומטי עד צדיק שביעי ומתמן אשקי לגנתא דאיהו שכונתא תתאה, זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא דלא אתקריב תמן עצבו דטחול וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם. דעלה אתמר: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". והכי הוא ודאי, דכל מאן דבעיס באילו אוקיד נורא דגיהנם. ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד

בשבת. ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לתוה ועשרה לנחש, ותשעא לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשובין לישראל לקבל מלקיות. וציאות השבת שנים, אינון עקרה והנחה דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה, ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, באילו אעקר אילנא דחיי, דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח ליה ברשו אתרא דאיהו מרה וטחול. ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהו רשות הרבים. והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה. שבתאי איהו טחול חמה אתתא בישא מרה, שבתאי עליה אתמר: "וְהַבּוֹר רִיק אִין בוּ מִים", מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ואיהו רעב וצמאון וקנה והספד וחשוכא וקבלא ואיהו גלותא לישראל, וצריכין ישראל למעבד ליה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסיר בשבת, וכד לא אשפחת אתא לשריה תמן איהו ברחת כגונא דשפחה דאברהם דאתמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחת". טחול עליה אתמר: "של-נעליך מעל רגליך", נעל מטנף דטפה סרוחה, "כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא", דא שבת, ועליה אמרת שכונתא: "פשטתי את-כתנתי איכבה אלבשונה, רחצתי את-רגלי איכבה אטנפם". ובגין דא צריף בר נש בשבת לשנוויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריף למחוי מוסיף מחול על הקדש, וכל המוסיף, מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, וכל הגורע, גורעין ליה ההיא נפש יתרה חס ושלום. וכל המוסיף, מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת.

